

หมายเหตุ เหตุผลในการประกาศใช้ พ.ร.บ.ฉบับนี้ ถือตามกฎหมายฉบับปัจจุบัน เจ้าสำนัก
โรงแรมมีหน้าที่จะต้องจัดข้อความลงในสมุดจดนามผู้พักก็ต่อเมื่อพักเกินกว่า 1.00 นาฬิกาของ
วันรุ่งขึ้น การบัญญัติดังกล่าวทำให้เกิดการหลีกเลี่ยงภาษีได้จึงจำเป็นต้องแก้กฎหมายบังคับให้
เจ้าสำนักโรงแรมต้องจดนามผู้พักทุกครั้งที่เขาพักไม่ว่าจะพักในเวลาใด และเนื่องจากอัตราค่า
ธรรมเนียมการออกไปอนุญาตโรงแรมที่เรียกเก็บอยู่ในขณะนี้ยังนับว่าอยู่ในอัตราต่ำจึงควรปรับ
ปรุงอัตราค่าธรรมเนียมดังกล่าวให้เหมาะสม

กฎกระทรวงมหาดไทย
ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงแรม
พุทธศักราช 2478 (ฉบับที่ 2)

กฎกระทรวงฯ ฉบับนี้ลงวันที่ 21 สิงหาคม พ.ศ. 2483 ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 57 ตอน 26 หน้า 321 ลงวันที่ 27 สิงหาคม พ.ศ. 2483 มีข้อความบอกยกเลิกความในข้อ 1 และยกเลิก รร. 4 และ รร. 6 แห่งกฎกระทรวงมหาดไทย ออกตาม พรบ. รร. พ.ศ. 2478 ลงวันที่ 15 มกราคม พ.ศ. 2478 และให้ใช้แบบ รร. 4 และ รร. 6 ฉบับใหม่แทน อีกครั้งหนึ่งในกฎกระทรวงฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2496) จึงไม่พิมพ์ลงไว้

กฎกระทรวงมหาดไทย
ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงแรม
พุทธศักราช 2478 (ฉบับที่ 3)

กฎให้ไว้ ณ วันที่ 31 ตุลาคม 2484 ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 58 ตอนที่ 78 หน้า 1533 ลงวันที่ 11 พฤศจิกายน 2484 มีข้อความให้ยกเลิกแบบ รร. 5 ท้ายกฎกระทรวงมหาดไทยฉบับลงวันที่ 15 มกราคม 2478 และใช้แบบ รร. 5 ใหม่แทน ได้นำไปพิมพ์แทนฉบับเดิมไว้แล้ว จึงไม่พิมพ์ลงไว้

กฎกระทรวงมหาดไทย
ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงแรม
พุทธศักราช 2478 (ฉบับที่ 4)

กฎให้ไว้ ณ วันที่ 18 มกราคม 2490 ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 64 ตอนที่ 8 หน้า 242 ลงวันที่ 11 กุมภาพันธ์ 2490 มีข้อความให้ยกเลิกความในข้อ 14 แห่งกฎกระทรวงมหาดไทย ฉบับลงวันที่ 15 มกราคม 2478 และใช้ความใหม่แทนให้นำข้อความใหม่ไปพิมพ์แทนลงไว้ในกฎกระทรวงฯ ฉบับนั้นแล้วจึงไม่พิมพ์ไว้อีก

กฎกระทรวงมหาดไทย
ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงแรม
พุทธศักราช 2478 (ฉบับที่ 5)

อาศัยอำนาจตามความใน มาตรา 27 แห่ง พระราชบัญญัติ โรงแรม พ.ศ. 2478 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ให้ยกเลิกความในข้อ 14 แห่งกฎกระทรวงมหาดไทย ออกตามความใน มาตรา 29 แห่ง พ.ร.บ. รร. พ.ศ. 2478 ลงวันที่ 15 มกราคม 2478 แล้วให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

“ข้อ 14 ให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมต่าง ๆ ดังต่อไปนี้
ค่าธรรมเนียมออกใบอนุญาตเปิดและรับจดทะเบียนโรงแรม ให้เรียกเก็บตามจำนวนห้องพักตามโรงแรมนั้น ๆ คือโรงแรมชั้นหนึ่ง ห้องละ 30 บาท โรงแรมชั้นสอง ห้องละ 20 บาท โรงแรมชั้นสามห้องละ 10 บาท

ค่าธรรมเนียมประทับตรา และลงลายมือชื่อนายทะเบียนใบอนุญาตในสมุดจดนามผู้พัก เล่มละ 2 บาท ความในข้อ 14 ที่บัญญัติความใหม่นี้ถูกยกเลิก และใช้ความใหม่แทนโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2504)

พล.ต.ท. เผ่า ศรียานนท์
รัฐมนตรีมหาดไทย
ณ 20 มีนาคม 2495

**กฎกระทรวง
ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2496)**

ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงแรม พุทธศักราช 2478

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 27 แห่งพระราชบัญญัติโรงแรม พุทธศักราช 2478 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ให้ยกเลิกแบบ รร. 4 และแบบ รร. 6 ท้ายกฎกระทรวงมหาดไทย ออกตามความในมาตรา 27 แห่งพระราชบัญญัติโรงแรม พุทธศักราช 2478 ลงวันที่ 15 มกราคม พุทธศักราช 2478 ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวงมหาดไทย ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงแรม พุทธศักราช 2478 (ฉบับที่ 2) และให้ใช้แบบ รร. 4 และแบบ รร. 6 ท้ายกฎกระทรวงนี้แทน

ให้ไว้ ณ วันที่ 15 สิงหาคม 2496

**พลโท บ. เทพหัสดิน
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย**

**กฎกระทรวง
ฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2504)**

ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. 2478

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 7 มาตรา 14 แห่งพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. 2478 ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดย พระราชบัญญัติโรงแรม (ฉบับที่ 4)

ข้อ 1. ให้ยกเลิกข้อ 13 แห่งกฎกระทรวงมหาดไทยออกตามความในมาตรา 27 แห่งพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. 2478

ข้อ 2. ให้ยกเลิกความในข้อ 14 แห่งกฎกระทรวงมหาดไทยออกตามความในพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. 2478 ให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

ข้อ 14. ให้เก็บค่าธรรมเนียมใบอนุญาตเปิดโรงแรมตามอัตราค่าเช่าห้องพักในโรงแรมเป็นรายปี ต่อไปนี้

(1) ห้องพักที่มีอัตราค่าเช่าห้องละไม่เกิน 40 บาท ต่อวันหนึ่ง ให้เก็บห้องละ 10 บาท

(2) ห้องพักที่มีอัตราค่าเช่าห้องละไม่เกิน 40 บาท แต่ไม่เกิน 80 บาท ต่อหนึ่งวัน ให้เก็บห้องละ 20 บาท

(3) ห้องพักที่มีอัตราค่าเช่าห้องละเกิน 80 บาท ไม่เกิน 120 บาท ต่อหนึ่งวัน ให้เก็บห้องละ 30 บาท

(4) ห้องพักที่มีอัตราค่าเช่าห้องละเกิน 120 บาท ไม่เกิน 160 บาท ต่อหนึ่งวัน ให้เก็บห้องละ 40 บาท

(5) ห้องพักที่มีอัตราค่าเช่าเกิน 160 บาท ไม่เกิน 200 บาท ต่อหนึ่งวัน ให้เก็บห้องละ 50 บาท

(6) ห้องพักที่มีอัตราค่าเช่าห้องละเกิน 200 บาท ไม่เกิน 240 บาท ต่อหนึ่งวัน ให้เก็บห้องละ 60 บาท

(7) ห้องพักที่มีอัตราค่าเช่าเกิน 240 บาท ไม่เกิน 280 บาท ต่อหนึ่งวัน ให้เก็บห้องละ 70 บาท

(8) ห้องพักที่มีอัตราค่าเช่าห้องละเกิน 280 บาท ขึ้นไป ต่อหนึ่งวัน ให้เก็บห้องละ 80 บาท

อัตราค่าเช่าห้องพักตามความในข้อนี้ ให้รวมถึงค่าบริการหรือค่าเช่าสิ่งใด ๆ อันติดตั้งเป็นประจำอยู่ในห้องพักนั้นด้วย

ข้อ 3. ให้เจ้าสำนัก ยื่นรายการอัตราค่าเช่าห้องพักในโรงแรมตามแบบ รร. 13 ทำยกฎกระทรวงนี้พร้อมกับคำขออนุญาต เปิดโรงแรมตาม มาตรา 5

ข้อ 4. ให้ยกเลิก รร. 4 และแบบ รร. 6 ทำยกฎกระทรวงมหาดไทย ออกตามความใน มาตรา 27 แห่งพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. 2478

กฎกระทรวง
ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2505)
ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. 2478

อาศัยอำนาจตามความใน มาตรา 14 แห่งพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. 2478 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม พระราชบัญญัติโรงแรม (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2503 และมาตรา 27 แห่งพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. 2478 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1. บัตรจดนามผู้พักให้ใช้กระดาษแข็งขนาด 11 คูณ 16 ซม. และมีรายการตามแบบ รร. 14 ด้วยกฎกระทรวงนี้ ข้อความในรายการนั้นจะพิมพ์เป็น ภาษาต่างประเทศกำกับไว้ได้ตัวอักษรภาษาไทยด้วยก็ได้

ข้อ 2. การจดข้อความลงในบัตรจดนามผู้พัก หากจดเป็นภาษาต่างประเทศก็ให้เจ้าสำนักโรงแรม จดเป็นภาษาไทยกำกับไว้

แบบ ร.ร. 1

ใบแจ้งความประสงค์ขออนุญาตเปิด หรือขอจดทะเบียนหรือสร้างโรงแรม

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ. ....

แจ้งความมายังนายทะเบียนโรงแรมประจำท้องที่

ข้าพเจ้ามีความประสงค์จะขออนุญาต.....ตั้งมีรายการแจ้งต่อไปนี้

1. ชื่อหรือยี่ห้อโรงแรม.....

2. เป็นโรงแรมอยู่ในประเภทชั้นที่.....

3. ตั้งอยู่.....ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....

4. มีจำนวนห้องสำหรับเช่าพัก.....ห้อง นอกจากห้องที่ใช้ได้ทั่วกัน เช่น ห้องโถง ห้องรับประทานอาหาร ฯลฯ โรงแรมนี้ยังมีได้จัดสร้างขึ้นติดกันตั้งได้แนบแผนผัง และรายการตามที่ประสงค์จะสร้างมาด้วยแล้ว 2 ฉบับ เพื่อขออนุมัติ

5. นามเจ้าของ.....อายุ.....ปี ชาติ.....ในบังคับ.....
อยู่ที่.....ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....มีอาชีพ.....

ข้าพเจ้าติดป้ายชื่อเป็นภาษาไทยว่า.....ไว้ ณ ที่เปิดเผยที่หน้า
โรงแรม กับสมุดจดทะเบียนผู้พักไว้ตามระเบียบแล้ว และได้ถ่ายรูปถ่ายของเจ้าสำนักขนาด 6×8 ซม. 2 รูป มาพร้อมกับหนังสือนี้

(ลงลายมือชื่อ).....เจ้าของ
เจ้าสำนัก

หมายเหตุ ถ้าใช้ในการขออนุญาตจดทะเบียนหรือ จดเปิดโรงแรม ให้ขีดฆ่าคำว่า “อนึ่งโรงแรม
นี้ยังมีได้จัดสร้างขึ้น ตั้งได้แนบแผนผัง และรายการมาด้วยแล้ว 2 ฉบับ” นั้นออกเสีย

แม้ใช้สำหรับการขออนุญาตเปิดโรงแรม ซึ่งยังมีได้จัดสร้างให้กรอกรายการเฉพาะ
ข้อ 2 และข้อ 4 และลงนามเจ้าของผู้เดียว แต่เมื่อสร้างเสร็จแล้วให้ยื่นคำขออนุญาตตามแบบนี้
ซ้ำอีกครั้งหนึ่งโดยกรอกข้อความเต็มทุกข้อ

แบบ ร.ร. 2

ใบแจ้งความประสงค์

ขออนุญาตเปลี่ยนแปลงการดำเนินงานกิจการหรือแจ้งเหตุต่าง ๆ

เขียนที่ .....

วันที่.....เดือน..... พ.ศ. ....

แจ้งความมายัง นายทะเบียนโรงแรมประจำท้องที่.....

ด้วยตามใบแจ้งความประสงค์ขอจดทะเบียนขอเปิดโรงแรมอันมีชื่อหรือยี่ห้อว่า.....

.....ซึ่งได้ยื่นไว้ ณ. .... เมื่อวันที่.....

เดือน..... พ.ศ. .... และได้รับอนุญาตหมายเลขที่.....

.....แล้วนั้น

บัดนี้ข้าพเจ้า (ขออนุญาต, ขอแจ้งให้ทราบ).....

.....

.....

.....

(ลงลายมือชื่อ).....

เจ้าของ, เจ้าสำนัก

หมายเหตุ

ถ้าใช้สำหรับเจ้าของ ให้ฆ่าคำว่า “เจ้าสำนัก” แม้ใช้สำหรับเจ้าสำนักให้ฆ่าคำว่า “เจ้า-
ของ” ออกเสีย

ถ้าใช้สำหรับขออนุญาต ให้ขีดคำว่า “ขอแจ้งให้ทราบ” แม้ใช้สำหรับแจ้งเหตุให้ขีด
คำว่า “ขออนุญาต” ในวรรคสุดท้ายออกเสีย

แบบ ร.ร. 3
ใบแจ้งความประสงค์
เปลี่ยนเจ้าของหรือเจ้าสำนักโรงแรม

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ. ....

ด้วยโรงแรมอันมีชื่อหรือยี่ห้อว่า.....ตั้งอยู่ที่.....
ตำบล.....ซึ่งเจ้าสำนักเจ้าเดิมชื่อ.....อายุ.....ปี
ชาติ.....ในบังคับ.....อยู่บ้านเลขที่.....
ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....มีอาชีพ.....
เป็น (เจ้าของ, เจ้าสำนัก) แล้วตั้งแต่วันที่.....เดือน.....พ.ศ. ....

(ลงลายมือชื่อ).....

เจ้าของคนเก่า, เจ้าสำนัก

(ลงลายมือชื่อ).....

เจ้าของคนใหม่, เจ้าสำนัก

หมายเหตุ

ถ้าเปลี่ยนเจ้าของ ก็ให้ฆ่าคำว่า “เจ้าสำนัก” ถ้าเปลี่ยนเจ้าสำนักก็ให้ฆ่าคำว่า “เจ้าของ”
ออกเสีย

แบบ ร.ร. 4 ทำยกฎกระทรวงนี้ยกเลิกแล้วไม่พิมพ์ลงไว้ ให้ดูแบบใหม่ในทำยกฎกระทรวง
ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2496) แทนแต่ถูกยกเลิกอีก และใช้แบบทำยกฎกระทรวง ฉบับที่ 7 (พ.ศ.
2504) แทนในที่สุด

แบบ ร.ร. 5
กฎกระทรวงมหาดไทย
ใบอนุญาตเปิดโรงแรม

ที่ .....

อนุญาตให้.....อายุ.....ปี เชื้อชาติ.....
สัญชาติ.....อยู่บ้านเลขที่.....ตำบล.....อำเภอ.....
จังหวัด.....อาชีพ.....เปิดโรงแรมประเภทชั้นที่.....
มีชื่อหรือยี่ห้อว่า.....ตั้งอยู่ที่ตำบล.....ซึ่งมีจำนวนห้อง
สำหรับให้เช่าพัก.....ห้อง โดย.....อายุ.....ปี
เชื้อชาติ.....สัญชาติ.....อยู่บ้านเลขที่.....ตำบล.....
อำเภอ.....จังหวัด.....อาชีพ.....เป็นเจ้าของสำนัก
ควบคุมและจัดการโรงแรมนี้

ใบอนุญาตนี้ออกให้เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ. ....
และใช้ได้ถึงวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. ....

ลงชื่อ.....

(นายทะเบียนผู้อนุญาต)

ที่ติดรูปถ่าย

เจ้าสำนักโรงแรม

(แบบ ร.ร. 5 นี้เป็นแบบฉบับใหม่ทำยกกฎกระทรวง ฉบับที่ 3)

แบบ ร.ร. 6 ถูกยกเลิกจึงไม่พิมพ์ลงไว้ ให้ดูแบบ ร.ร. 6 ทำยกกฎกระทรวง ฉบับที่ 6
(พ.ศ. 2496) แทนในที่สุด ถูกยกเลิกแล้วใช้แบบทำยกกฎกระทรวง ฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2504) แทน

แบบ ร.ร. 7

ใบรับแจ้งความประสงค์ต่างๆ ของโรงแรม

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ. ....

ได้รับใบแจ้งความประสงค์ของ.....เจ้าของหรือเจ้า
สำนักโรงแรมชื่อหรือยี่ห้อ.....ลงวันที่.....เดือน.....
พ.ศ. .... ว่า.....
.....ไว้แล้วแต่วันที่.....
เดือน.....พ.ศ. .... จึงได้ออกใบรับนี้ให้ยึดไว้เป็นหลักฐานตาม พ.ร.บ.
โรงแรม ฯ

(ลงนาม) .....

นายทะเบียน

แบบ ร.ร. 12

ใบแจ้งความประสงค์

ขอยกเว้นหรือผ่อนผันหน้าที่ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติโรงแรม

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ. ....

แจ้งความมายัง นายทะเบียนโรงแรมประจำท้องที่.....

ข้าพเจ้ามีความประสงค์จะ.....จัดตั้งสถานที่ขึ้นให้บุคคลพักอาศัย
ชั่วคราวมีจำนวนห้องพัก.....ห้อง อยู่ที่ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....
เพื่อประโยชน์.....ข้าพเจ้าขอ.....
หน้าที่ปฏิบัติการตาม พ.ร.บ.โรงแรมฯ พ.ศ. 2478 ตามความในมาตรา 26 แห่ง พ.ร.บ. นั้น
กล่าวคือ ขอ.....

(ลงลายมือชื่อ).....ผู้ขออนุญาต

บันทึกการสอบสวนและความเห็น.....

(ลงนาม).....นายทะเบียน

คำสั่ง

.....

(ลงนาม).....

ข้าหลวงประจำจังหวัด หรือ อธิบดีกรมตำรวจ

หมายเหตุ ถ้าใช้สำหรับจังหวัดพระนครและธนบุรี ให้ฆ่าคำว่า “ข้าหลวงประจำจังหวัด” แม้
ใช้สำหรับจังหวัดอื่น ๆ ก็ให้ใช้คำว่า “อธิบดีกรมตำรวจ” ออกเสีย

แบบ ร.ร. 13

ใบแจ้งความประสงค์ขอยื่นรายการอัตราค่าเช่าห้องพัก
ในโรงแรม ชื่อหรือยี่ห้อ .....

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ. ....

แจ้งความมายัง นายทะเบียนประจำท้องที่.....

ข้าพเจ้ามีความประสงค์ จะขอยื่นรายการอัตราค่าเช่าห้องพักในโรงแรม หรือยี่ห้อ.....
.....ประจำ พ.ศ. ....จำนวน.....ห้องตั้งอยู่.....

ถนนหรือซอย.....ตำบล.....อำเภอ.....
จังหวัด.....ตั้งมีรายการดังต่อไปนี้

- (1) ห้องพักที่มีอัตราค่าเช่าห้องละไม่เกิน 40 บาท ต่อหนึ่งวัน จำนวน.....ห้อง
  - (2) ห้องพักที่มีอัตราค่าเช่าห้องละไม่เกิน 40 บาท แต่ไม่เกิน 80 บาท ต่อหนึ่งวัน
จำนวน.....ห้อง
  - (3) ห้องพักที่มีอัตราค่าเช่าห้องละไม่เกิน 80 บาท แต่ไม่เกิน 120 บาท ต่อหนึ่งวัน
จำนวน.....ห้อง
  - (4) ห้องพักที่มีอัตราค่าเช่าห้องละไม่เกิน 120 บาท แต่ไม่เกิน 160 บาท ต่อหนึ่งวัน
จำนวน.....ห้อง
  - (5) ห้องพักที่มีอัตราค่าเช่าห้องละไม่เกิน 160 บาท แต่ไม่เกิน 200 บาท ต่อหนึ่งวัน
จำนวน.....ห้อง
  - (6) ห้องพักที่มีอัตราค่าเช่าห้องละไม่เกิน 200 บาท แต่ไม่เกิน 240 บาท ต่อหนึ่งวัน
จำนวน.....ห้อง
  - (7) ห้องพักที่มีอัตราค่าเช่าห้องละไม่เกิน 240 บาท แต่ไม่เกิน 280 บาท ต่อหนึ่งวัน
จำนวน.....ห้อง
  - (8) ห้องพักที่มีอัตราค่าเช่าห้องละ 280 บาทขึ้นไป ต่อหนึ่งวัน จำนวน.....ห้อง
- อัตราค่าเช่าห้องพักตามรายการข้างต้น ได้รวมค่าบริการหรือค่าเช่าสิ่งใด ๆ อันติดตั้ง
เป็นประจำอยู่ในห้องพักนั้นด้วย และข้าพเจ้าขอรับรองว่า รายการอัตรา ค่าเช่าห้องพักที่ยื่นนี้
ตรงกับความจริงทุกประการ

(ลงลายมือชื่อ).....เจ้าสำนัก

แบบ รร. 14

บัตรจดนามผู้พักโรงแรม.....

รร. 14

ชื่อตัว.....ชื่อสกุล.....

วันเดือน ปี เกิด.....

อาชีพ.....

สัญชาติ.....

ที่อยู่ปัจจุบัน.....

(บ้านเลขที่ ตำบล อำเภอ จังหวัด ประเทศ)

มาจาก.....

(บ้านเลขที่ ตำบล อำเภอ จังหวัด ประเทศ)

จะไปที่.....

(บ้านเลขที่ ตำบล อำเภอ จังหวัด ประเทศ)

บัตรประจำตัวประชาชน.....

(เลขที่ อำเภอ จังหวัด)

ใบสำคัญประจำคนต่างด้าว.....

(เลขที่ อำเภอ จังหวัด)

หนังสือเดินทาง.....

(เลขที่ ประเทศ)

<p>วัน เดือน ปี ที่เข้ามาพัก</p> <p>.....</p> <p>เวลา.....</p>	<p>วัน เดือน ปี ที่ออกไป</p> <p>.....</p> <p>เวลา.....</p>	<p>ห้องพักเลขที่.....</p> <p>ลายมือชื่อผู้พัก.....</p>
--	--	--

ประกาศกระทรวงมหาดไทย
เรื่อง แต่งตั้งนายทะเบียน ตามพระราชบัญญัติโรงแรม
พ.ศ. 2478

อาศัยความตามมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. 2478 รัฐมนตรีกระทรวงมหาดไทยแต่งตั้งให้ เจ้าพนักงานต่อไปนี้ เป็นนายทะเบียน ตามพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. 2478

1. ในจังหวัด พระนคร และธนบุรี สารวัตรสำรวจท้องที่
2. ในจังหวัดอื่น นอกจาก พระนครและธนบุรี
  - (ก) อำเภอเมือง ผู้กำกับการหรือผู้บังคับกองตำรวจภูธรจังหวัดท้องที่
  - (ข) อำเภออื่น นอกจากอำเภอเมือง ผู้บังคับกองหรือหัวหน้าสถานีตำรวจภูธรอำเภอท้องที่

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์
(ลักษณะ 10 หมวด 3 วิธีเฉพาะสำหรับเจ้าสำนักโรงแรม)

ม.674 เจ้าสำนักโรงแรมหรือโฮเต็ล หรือสถานที่อื่นทำนองเช่นนั้น จะต้องรับผิดชอบเมื่อความสูญหายหรือบุบสลายอย่างไร ๆ อันเกิดแก่ทรัพย์สินซึ่งคนเดินทางหรือแขกอาศัยหากได้พามา

ม.675 เจ้าสำนักต้องรับผิดชอบในการที่ทรัพย์สินของคนเดินทางหรือแขกอาศัยสูญหายหรือบุบสลายไปอย่างไร ๆ แม้ถึงว่าความสูญหายหรือบุบสลายนั้นจะเกิดขึ้นเพราะผู้คนไปมาเข้าออก ณ โรงแรม โฮเต็ล หรือสถานที่เช่นนั้นก็จะต้องรับผิดชอบ

ความรับผิดชอบนี้ถ้าเกี่ยวข้องกับเงินทองตรา ธนบัตร ตั๋วเงิน ใบหุ้่น ใบหุ้่นกู้ ประทวนสินค้าอัญมณี หรือของมีค่าอื่น ๆ ไชรั ท่านจำกัดไว้เพียง ห้าร้อยบาท เว้นแต่จะได้ฝากของมีค่าเช่นนี้ไว้แก่เจ้าสำนักและได้บอกราคาแห่งของนั้นชัดแจ้ง

แต่เจ้าสำนักไม่ต้องรับผิดชอบเพื่อความสูญหายหรือบุบสลายอันเกิดแต่เหตุสุดวิสัยหรือแต่สภาพแห่งทรัพย์สินนั้น หรือแต่ความผิดของคนเดินทางหรือแขกอาศัยผู้นั้นเอง หรือบริวารของเขา หรือบุคคลซึ่งเขาได้ต้อนรับ

ม.676 ทรัพย์สินซึ่งมีได้นำฝากบอกราคาชัดแจ้งนั้นเมื่อพบเห็นว่าสูญหายหรือบุบสลายขึ้น คนเดินทางหรือแขกอาศัยต้องแจ้งความนั้นต่อเจ้าสำนักโรงแรม โฮเต็ล หรือสถานที่เช่นนั้นทันที มิฉะนั้นท่านว่าเจ้าสำนักย่อมพ้นจากความรับผิดชอบตั้งบัญญัติไว้ในมาตรา 674, 675

ม.677 ถ้ามีค่าแจ้งความผิดไว้ในโรงแรม โฮเต็ล หรือสถานที่อื่นทำนองเช่นว่าเป็นข้อความยกเว้น หรือจำกัดความรับผิดชอบของเจ้าสำนักไชรัท่านว่าความนั้นเป็นโมฆะ เว้นแต่คนเดินทางหรือแขกอาศัยจะได้ตกลงด้วยชัดแจ้งในการยกเว้นหรือจำกัดความรับผิดชอบตั้งว่านั้น

ม.678 ในข้อความรับผิดชอบใช้คำสินไหมทดแทนเมื่อทรัพย์สินของคนเดินทางหรือของแขกอาศัยสูญหายหรือบุบสลายนั้นท่านห้ามมิให้ฟ้องเมื่อพ้นเวลา หกเดือนนับแต่วันที่คนเดินทางหรือแขกอาศัยออกไปจากสถานที่นั้น

ม.679 เจ้าสำนักขอบที่จะยึดหน่วงเครื่องเดินทางหรือ ทรัพย์สินอื่น ๆ ของคนเดินทาง หรือแขกอาศัยอันเอาไว้ในโรงแรม ไฮเต็ล หรือสถานที่เช่นนั้นได้จนกว่าจะได้รับใช้เงินบรรดา ที่ค้างชำระแก่ตน เพื่อการพักอาศัยและการอื่น ๆ อันได้ทำให้แก่คนเดินทางหรือแขกอาศัยตาม ที่เขาพึงต้องการ รวมทั้งการชดใช้เงินทั้งหลายที่ได้ออกแทนไปด้วย

เจ้าสำนักจะเอาทรัพย์สินที่ได้ยึดหน่วงไว้เช่นว่านั้นออกขายทอดตลาดแล้ว หักเอาเงิน ใช้จำนวนที่ค้างชำระแก่ตนรวมทั้งค่า ฤชาธรรมเนียม และค่าใช้จ่ายในการขายทอดตลาด จาก เงินที่ขายทรัพย์สินนั้นได้ แต่ท่านมิให้เจ้าสำนักใช้สิทธินี้ จนเมื่อ

1. ทรัพย์สินนั้นตกอยู่แก่ตนเป็นเวลานานถึง 6 สัปดาห์ ยังมีได้รับชำระหนี้สิน และ
2. อย่างน้อยเดือนหนึ่งก่อนวันขายทอดตลาด ตนได้ประกาศโฆษณาในหนังสือพิมพ์ ประจำท้องถิ่นฉบับหนึ่งแจ้งความจำนงที่จะขายทรัพย์สิน บอกลักษณะแห่งทรัพย์สินที่จะขาย โดยย่อกับถั่วรู้ชื่อเจ้าของ ก็บอกด้วย

เมื่อขายทอดตลาดหักใช้หนี้ดังกล่าวแล้ว มีเงินเหลืออยู่อีกเท่าใดต้องคืนให้แก่เจ้าสำนัก หรือฝากไว้ ณ สำนักงานฝากทรัพย์สิน ตามบทบัญญัติในมาตรา 331, 333

ม.331 ถ้าเจ้าหนี้บอกนัดไม่ยอมรับชำระหนี้ก็ดี หากบุคคลผู้ชำระหนี้วางทรัพย์สินเป็น วัสดุแห่งหนี้ไว้เพื่อ ประโยชน์แก่เจ้าหนี้แล้วก็ยอมจะเป็นอันหลุดพ้นจากหนี้ได้ ความข้อนี้ท่าน ให้ใช้ตลอดถึงกรณีที่บุคคลผู้ชำระหนี้ไม่สามารถจะหยั่งรู้ถึงสิทธิ หรือไม่รู้ตัวเจ้าหนี้ได้แน่นอน โดยมิใช่ความผิดของตน

ม.333 การวางทรัพย์สินนั้นต้องวาง ณ สำนักวางทรัพย์สินประจำตำบลที่จะต้องชำระหนี้ ถ้าไม่มีบทบัญญัติแห่งกฎหมาย หรือ กฎหมายข้อบังคับเฉพาะการในเรื่องสำนักวาง ทรัพย์สิน เมื่อบุคคลผู้ชำระหนี้ร้องขอศาลจะต้องกำหนดสำนักงานวางทรัพย์สิน และแต่งตั้งผู้พิทักษ์ ทรัพย์สินขึ้น

ผู้วางต้องบอกกล่าวให้เจ้าหนี้ทราบการที่ได้วางทรัพย์สินนั้นโดยพลัน

ประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 285

(ราชกิจจานุเบกษาฉบับพิเศษ เล่ม 89 ตอนที่ 182, 29 พฤศจิกายน 15)

ได้กำหนดลักษณะที่สำคัญตามกฎหมายว่าด้วยการบัญชีฉบับปัจจุบันที่เกี่ยวกับโรงแรม
ผู้มีหน้าที่จัดทำบัญชี

กำหนดให้บุคคลธรรมดา ห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนจำกัด บริษัทจำกัด
และนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายต่างประเทศซึ่งประกอบธุรกิจที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
พาณิชย์ กำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษามีหน้าที่จัดทำบัญชี

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์มีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนดให้มีการ
จัดทำบัญชีสำหรับการประกอบธุรกิจดังนี้

1. ขายสินค้า
2. ซื้อขายที่ดิน
3. ขายทอดตลาด
4. โรงแรมหรือภัตตาคาร
5. นายหน้าหรือตัวแทน
6. รับขนโดยยานพาหนะซึ่งเดินด้วยกำลังเครื่องจักรหรือรับขนทางทะเล
7. ธนาคารรับแลกเปลี่ยนเงินตรา ซื้อขายตัวเงิน ให้กู้ยืมเงิน เคนดิทฟองซิเออร์ โพงก๊วน
หรือโรงรับจำนำ
8. ประกันภัย
9. เก็บของในคลังสินค้า
10. การไฟฟ้าหรือการประปา
11. การแสดง การเล่น การกีฬา หรือการประกอบที่จัดขึ้นเพื่อเก็บเงินจากผู้เข้าดู ผู้เข้า
ฟัง หรือจากผู้มีส่วนเข้าร่วมในการนั้น
12. ให้เช่าทรัพย์สินหรือให้เช่าชื่อ
13. รับจ้างทำของ
14. สถานบริการตามกฎหมายว่าด้วยสถานบริการ
15. ธุรกิจอื่นตามที่กำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกา

การประกาศกำหนดให้มีการจัดทำบัญชี ต้องกำหนดวันเริ่มบัญชีไว้ไม่น้อยกว่า 60 วัน นับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ในกรณีที่เป็นการหักส่วนสามัญที่มีได้จดทะเบียน ให้ผู้จัดการเป็นผู้มีหน้าที่จัดทำบัญชี ในกรณีที่ผู้มีหน้าที่จัดทำบัญชีมีสำนักงานสาขา ผู้มีหน้าที่จัดการสาขานั้นเป็นผู้มีหน้าที่จัดทำบัญชี

บัญชีที่ต้องทำ

กำหนดให้ผู้มีหน้าที่จัดทำบัญชีทุกคนจัดทำ บัญชีเงินสด ส่วนจะต้องจัดทำบัญชีดังต่อไปนี้เพียงใดหรือไม่

1. บัญชีรายวัน
2. บัญชีแยกประเภท
3. บัญชีสินค้าที่อยู่ในความครอบครอง

ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์กำหนดในราชกิจจานุเบกษาตามความจำเป็นและเหมาะสมแก่ธุรกิจเป็นประเภท ๆ ไป

การลงรายการในบัญชี

กำหนดให้ผู้มีหน้าที่จัดทำบัญชีต้องลงรายการในบัญชีดังนี้

1. ลงเป็นภาษาไทย หรือภาษาต่างประเทศก็ได้ แต่ต้องมีภาษาไทยกำกับด้วย หรือจะลงเป็นรหัสด้วยเครื่องจักรทำบัญชีก็ได้แต่ต้องส่งมอบค่าแปลรหัสที่เป็นภาษาไทยต่อสำนักงานกลางบัญชี หรือสำนักงานบัญชี

2. เขียนด้วยหมึกหรือพิมพ์ดีดหรือดีพิมพ์

การลงรายการในบัญชีดังกล่าวจะต้องมีข้อความและรายการและลงภายในระยะเวลาที่อธิบดีกรมทะเบียนการค้ากำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษาทั้งปี เอกสารที่ต้องใช้ประกอบการลงบัญชีต้องเป็นไปตามที่อธิบดีกรมทะเบียนการค้ากำหนดด้วย

การปิดบัญชีและจัดทำงบดุล

1. กำหนดให้ผู้มีหน้าที่จัดทำบัญชีที่เป็นห้างหุ้นส่วนสามัญจดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนจำกัดและนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศจัดทำงบดุลและบัญชีกำไรขาดทุนต่อสำนักงานกลางบัญชีหรือสำนักงานบัญชีภายใน ห้าเดือน นับแต่วันปิดบัญชี

การปิดบัญชีนั้นตามปกติต้องปิดทุกรอบ สิบสองเดือนเว้นแต่การปิดบัญชีครั้งแรกจะปิดก่อนครบกำหนดสิบสองเดือนก็ได้ หรือได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมทะเบียนการค้าให้เปลี่ยนรอบระยะเวลาบัญชี

2. งบดุล และบัญชีกำไรขาดทุนดังกล่าวต้องมีรายการย่อตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ที่ออกตามความในกฎหมายนี้จะต้องจัดให้มีผู้สอบบัญชีตรวจสอบด้วยแต่เดิมประมวลกฎหมาย แห่งและพาณิชย์ยังมีได้กำหนดไว้

งบดุลและบัญชีกำไรขาดทุนของบริษัทจำกัดที่จัดขึ้นตามประมวลกฎหมายแห่งและ พณิชย์จะต้องมีรายการย่อตามที่กำหนดในกฎกระทรวงเช่นเดียวกัน

การเก็บรักษาบัญชีและเอกสาร

กำหนดให้ผู้มีหน้าที่จัดทำบัญชีเก็บรักษาบัญชีและเอกสารประกอบการลงบัญชีไว้ ณ สถานที่ประกอบธุรกิจนั้น เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากสารวัตรใหญ่บัญชีหรือสารวัตรบัญชี ให้เก็บรักษาไว้ ณ สถานที่อื่น

การเก็บรักษาบัญชีและเอกสารนั้นตามปกติให้เก็บรักษาไว้ไม่น้อยกว่าสิบปีนับแต่วัน ปิดบัญชีแต่เมื่อเก็บรักษาไม่น้อยกว่าห้าปีแล้วจะขออนุญาตสารวัตรใหญ่บัญชีหรือสารวัตรบัญชี ไม่เก็บรักษาต่อไปก็ได้ถ้าเป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ กำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา ถ้าบัญชีและเอกสารประกอบการลงบัญชีสูญหาย หรือเสียหายก็ต้องแจ้งต่อสำนักงานกลางบัญชีหรือสำนักงานบัญชีภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้

สรุป พระราชบัญญัติโรงแรมไทยโดยย่อ⁽¹⁾

พระราชบัญญัติโรงแรมในประเทศไทยที่ยังคงมีผลบังคับใช้จนถึงปัจจุบันนี้ คือ

- (ก) พระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. 2478
- (ข) พระราชบัญญัติโรงแรม (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม) พ.ศ. 2484
- (ค) พระราชบัญญัติโรงแรม (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม) พ.ศ. 2495
- (ง) พระราชบัญญัติโรงแรม (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม) พ.ศ. 2503

ซึ่งมีสาระสำคัญดังนี้

ผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติ
นายทะเบียนใหญ่ควบคุมโรงแรม
ทั่วราชอาณาจักร
ผู้ช่วยนายทะเบียนใหญ่
นายทะเบียนท้องถิ่น

คือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ผู้บัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง

หัวหน้ากองทะเบียน ตำรวจสอบสวนกลาง

เฉพาะเขตกรุงเทพมหานคร

ผู้กำกับการกอง 2 กองทะเบียน ตำรวจสอบสวนกลาง

นอกเขตจังหวัดกรุงเทพฯ

ผู้กำกับการตำรวจภูธรของแต่ละจังหวัดนั้น ๆ โดยมี
สารวัตรใหญ่ของแต่ละสถานีตำรวจภูธรอำเภอ นั้น ๆ
เป็นผู้ช่วย

การเปิดดำเนินธุรกิจโรงแรม
ใบอนุญาตโรงแรม

ต้องยื่นคำร้องขออนุญาตจากนายทะเบียนท้องถิ่น
ให้ได้กำหนดหนึ่งปี และถือวันสิ้นสุดเพียงวันที่ 31
ธันวาคม ของแต่ละปีเป็นเกณฑ์

การต่ออายุใบอนุญาต

ต้องร้องขอต่ออายุก่อนวันสิ้นสุด คือก่อนวันที่ 31
ธันวาคม ของแต่ละปี ยื่นต่อนายทะเบียนท้องถิ่น

ใบอนุญาตโรงแรมใช้ได้แห่งเดียว

แม้ว่าตัวผู้จัดการโรงแรม (เจ้าสำนักตามที่กฎหมายเรียก)
จะเป็นคน ๆ เดียว แต่บริหารหลายโรงแรมก็ต้องแยก
ใบอนุญาตแต่ละแห่ง

(1) จากหนังสือคู่มือการบรรยายวิชาการกิจการโรงแรม (บางส่วน) เล่มที่หนึ่งภาคหนึ่ง ของ สมนึก สิงห์แพทย์ หน้า 19-23

ต้องจัดให้มีสมุดจดทะเบียนแขกพัก	คือสมุดจดนามผู้พัก (แบบ รร. 4 หรือแบบ รร. 14)
ต้องให้ผู้พักลงรายการตามความจริง	ผู้พักต้องกรอกรายการในแบบ รร.4 รร.14 ตามความเป็นจริง การกรอกรายการเท็จหรือ เจ้าสำนักสมยอมให้กรอกเท็จผิดทั้งคู่
ต้องส่งรายการชื่อแขกพักประจำวัน	โรงแรมต้องคัดรายชื่อแขกพักทุกคนประจำวันส่งนายทะเบียนห้องที่
การเปลี่ยนตัวเจ้าสำนัก (ผู้จัดการ)	ต้องยื่นคำร้องขอเปลี่ยนก่อน 5 วัน พร้อมแจ้งชื่อเจ้าสำนักคนใหม่
เปลี่ยนชื่อโรงแรม ย้ายสถานที่ตั้ง	
เพิ่มหรือลดจำนวนห้องพัก ขอเลิกกิจการ	ต้องยื่นคำร้องขออนุญาตก่อน 5 วัน
ต้องทำป้ายชื่อโรงแรม	ต้องมีชื่อโรงแรมเป็นภาษาไทย หากประสงค์จะใช้ภาษาต่างประเทศ ต้องมีภาษาไทยควบคู่ขนาดเท่ากัน
ห้องพักต้องมีหมายเลขกำกับ	ตัวหมายเลขห้องที่จัดต้องมีหมายเลขไม่ซ้ำกัน
สมุดจดทะเบียนแขกพักหาย	ต้องรีบแจ้งนายทะเบียนเพื่อขอเปลี่ยนใหม่ (แบบ รร.4)
ห้ามรับบุคคลบางประเภทเข้าพัก	ก) ผู้ป่วยโรคเรื้อน ข) ผู้ป่วยโรคติดต่อตามกฎหมาย ค) ผู้ป่วยโรคติดต่อตามกระทรวงสาธารณสุขประกาศ
ห้ามรับบุคคลที่เป็นภัย	ยินยอมให้มั่วสุม หลบซ่อน บุคคลที่เชื่อว่าจะเป็นผู้ก่อความไม่สงบในบ้านเมือง
โรงแรมอาจถูกสั่งปิด	1. เจ้าสำนักป่วยเป็นโรคติดต่อ 2. ถูกปรับ 2 ครั้งกรณีไม่มีการจัดสมุดจดทะเบียนผู้พัก 3. ดำเนินกิจการโดยไม่ได้รับอนุญาต 4. ดำเนินกิจการทั้งที่ถูกยึดใบอนุญาต 5. เจ้าสำนักถูกพิพากษาลงโทษคดีถึงที่สุดในความผิดฐานลักทรัพย์ ชิงทรัพย์ ชิงทรัพย์ ปล้นสดกรรโชก ฉ้อโกง ยักยอก ลักขของโจร 6. เจ้าสำนัก ถูกพิพากษาลงโทษคดีถึงที่สุดฐานฟ้องเท็จ เบิกความเท็จ หลบหนีคุมขัง กระทำอนาจาร ประทุษร้ายถึงแก่ชีวิต

นอกจากนี้ยังมีกฎหมายอีกบางฉบับที่ผู้ดำเนินธุรกิจการโรงแรมจะต้องปฏิบัติอีกดังนี้

1. พ.ร.บ. ประมวลกฎหมายรัชฎากรเฉพาะที่เกี่ยวกับเรื่องภาษีการค้า ภาษีเงินได้นิติบุคคลหรือบริษัทจำกัด

2. พ.ร.บ. ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

3. พ.ร.บ. สุรา

4. พ.ร.บ. ภาษีป้าย

5. ประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. 2499 (เฉพาะบางมาตรา)

6. พ.ร.บ. ยาสูบ

7. พ.ร.บ. เทศบาลเกี่ยวกับเรื่องการสะสมอาหารและน้ำแข็ง

ในเรื่องที่เกี่ยวกับกฎหมายประมวลรัชฎากรนั้น ก็เฉพาะกรณีที่จะต้องดำเนินการตามกฎหมายในเรื่องภาษีการค้า ภาษีภัตตาคาร ภาษีเครื่องดื่ม เป็นต้น ซึ่งจะได้กล่าวเมื่อถึงงานในหน้าที่ของแผนกบัญชี

ในเรื่องที่เกี่ยวกับกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ก็เฉพาะที่โรงแรมนั้นดำเนินธุรกิจในรูปแบบของนิติบุคคล เช่นเป็นไปในรูปของบริษัท หรือห้างหุ้นส่วนสามัญ แล้วแต่กรณี เพราะการจัดรูปของธุรกิจการโรงแรมให้เป็นรูปของบริษัทจำกัดนั้น ย่อมจะยังประโยชน์แก่เจ้าของทุนดำเนินธุรกิจการโรงแรมในด้านการชำระภาษี เพราะเมื่อเห็นรูปบริษัทจำกัดแล้ว การชำระภาษีเงินได้ต่าง ๆ ก็จะต้องเป็นไปตามบัญญัติกฎหมายที่ควบคุมแต่ละประเภทรายได้

ในเรื่องที่เกี่ยวกับ พ.ร.บ.สุราก็เฉพาะกรณีที่โรงแรมดำเนินการค้าสุรา และหรือยาสูบ แล้วแต่กรณีซึ่งเฉพาะภาษีการค้าสุราท้องเทศและไทยนั้น ปกติจะทำการค้าโดยไม่ได้รับอนุญาตไม่ได้

ในเรื่องที่เกี่ยวกับ พ.ร.บ.ภาษีป้าย ก็เฉพาะกรณีที่โรงแรมจะต้องชำระค่าภาษีป้ายชื่อโรงแรม ซึ่งจะต้องเสียภาษีเป็นสองกรณี คือ ภาษีป้ายที่เป็นตัวอักษรไทยและภาษีป้ายที่เป็นตัวอักษรภาษาต่างประเทศต้องเสียสูงกว่า

ในกรณีที่เกี่ยวข้องกับประมวลกฎหมายอาญานั้นผู้ดำเนินการธุรกิจโรงแรมจะได้รับประโยชน์จากกฎหมายฉบับนี้เฉพาะที่เกี่ยวกับมาตรา 345 แห่งประมวลกฎหมายอาญาซึ่งระบุว่า “กรณีที่มีบุคคลสั่งซื้อและบริโภคอาหารหรือเครื่องดื่ม หรือเข้าไปอยู่ในโรงแรมแล้วไม่ชำระเงินค่าอาหารและเครื่องดื่มหรือค่าเช่าอยู่ในโรงแรม โรงแรมก็มีสิทธิที่จะดำเนินการกับบุคคลผู้นั้นตามกฎหมายในคดีอาญาได้ ซึ่งมีกำหนดโทษปรับหรือจำคุก หรือทั้งปรับและจำด้วย